

בְּרֵה־מָה.

שִׁים לָךְ עֵבִים לְמִסְתוֹר, בְּמַעֲבֵה כַּפֵּל עֲנָנִים
הַחֲבֵא לָךְ עַם־סוֹדְךָ וְהַחֲבֵא כְּל־רִישְׁךָ עִמָּךְ -
אוֹלָם יוֹצְרִים כְּמוֹךָ, בְּגִי אֱלִים קִטְנִים גַּם־הֵם
בְּצִלְמֶךָ וּבְדַמוֹתֶךָ.

אֲשֶׁר נָטַשְׁתָּ אַחֲרֶיךָ פֶּה עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה,
הִמָּה יֵאָרְבוּ לָךְ וַיִּחַפְּרוּךְ מִתוֹךְ מִתְּבוֹאֲאֶיךָ,
וְאֶת־שִׁפְנֵי טְמוּנֵי סוֹדְךָ
יִזְקִיעוּ לְעֵינֵי הַשָּׁמַשׁ
עַם־עֲנִיךָ הַנּוֹרָא יִחַדוּ,

וְלֹא יִסְתַּר כְּקִרְט אֶבֶק אֲשֶׁר מִתַּחַת צִפְרָן
מִכְּל־אֲשֶׁר תִּשָּׂא בְּחֻבֶּךָ וּמִכְּל־אֲשֶׁר תִּסְבּוֹל
עֲרִירֵי בְּבִדְדוֹתֶךָ.

בְּלִילוֹת אֵין שָׁנָה אֲרָכִים
תִּקְרָתֶיךָ מִשָּׁם גַּם אֲנִי וְרֵאִיתֶיךָ פְּתָאם
בְּצִלְמֶךָ כְּדַמוֹתֶךָ.

שֵׁשֶׁת יָמִים, בְּרֵה־מָה, עֲשִׂיתָ אֶת־הַמְּלָאכָה,
יִצְרָתָ, יִצְרָתָ, יִצְרָתָ,
וְכִמוּ נֶעַר הַעֲשָׂה בְּתִים מִן־חֹזֶל

וְצַלְמֵי אָדָם קַטְנוּם וְצַלְמֵי עוֹף וּבְהֵמָה
 לְפִי־מִדַּת תְּבִינִית כִּף רָגְלוֹ וּבְהוֹנוֹתָיו,
 כִּכָּה עֲלֶצְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ
 וְכַכָּה מְחַאֲתָ כִּף אֶל־כִּפָּךָ,
 מִחֵא וְקֵרָא: „פִּי־טוֹב“, „פִּי־טוֹב“, „פִּי טוֹבוֹ“
 הֵייתָ כְּנֹעֶרָה מְבִיטָה בְּרֵאֵי בְּכַל־רַגְעֵהּ,
 שְׂכוּרָה מִיָּמֶיהָ,
 כִּכָּה הַפְטָתָ בְּלֹא מַעְצוֹר בְּפִעֲלֶיךָ גַם־אֶתְּהָ,
 וְצַהֲלֶתָ וְקֵרָאָתָ: „מַה־יִּפְּהָ“, „מַה־יִּפְּהָ“, „מַה־יִּפְּהוּ“
 אַךְ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי,
 אִזּוֹ רֵאִיתָ פְּתָאִם,
 אִזּוֹ הִבְיַנְוֹתָ פְּתָאִם,
 אִזּוֹ יָדַעְתָּ פְּתָאִם
 אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ -
 וְעֵינֶיךָ גִּדְּלוּ בַחֲזוֹרִיתָן, כִּלְעֵין מִפְּלִיטָת גְּדוּלָּתָהּ,
 וְשַׁעְרוֹתֶיךָ נִצְבּוּ כִּמוֹ גֵּד,
 וְשִׁבְעַת שְׁמִיךָ צָרוּ פְּתָאִם מִכְּלִפְלִי
 אֶת אֲשֶׁר־טִבַּלְתָּ בְּרַגַע אֶחָד לְבִדּוֹ,
 עַד־הִתְחַמְתִּים פְּתָאִם פִּיךָ מְרַב בְּהִלָּה
 וְכִרְתָּה הַחֲרָדָה אֶת־מִלְּיָךָ בַּחֲצִי,
 אֲשֶׁר נָשַׁל „פִּי“ וְשִׁמְט מִקְצֵה לְשׁוֹנְךָ,
 וְזֶה „טוֹב“ נִשְׁאָר עִמָּךָ נִתְּנָק בְּמוֹגְרוֹנְךָ,
 וּפִיךָ פָּעוֹר -

הוֹי בְּרֵהֲמָה, מַה עָשִׂיתָ?...

אִילוֹ לְעֵשָׂה בְּכִימְיָהּ, וְהוּא אֶל־לְבוֹ לֹא יִשֵּׁם

כִּי־יֵשׁ אֲשֶׁר כָּשַׁר וְנָקִי יִהְיֶה הַיְסוּד הָאֶחָד
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בּוֹ אֶת־לִהְטִיו,
 וְכִכָּה כָּשַׁר וְנָקִי יִהְיֶה הַשְּׁנִי גַם־הוּא,
 וְרַק אִם־יִתְעַרְבוּ הַשְּׁנַיִם, וְקַם מֵהֵמָּה לְפַעֲמִים
 הַסֵּם הַנּוֹרָא בַסַּמִּים, זֶה צִנּוֹן שֶׁל־קִלֵּי הַנּוֹרָא:
 כִּכָּה אֶחָד אֶחָד לְבַדּוֹ טוֹב כִּלְיָצוֹר
 אֲשֶׁר יִצְרָתָּ, בְּרַהֲמָה,
 וְרַק בַּהֲוַעַד שְׁנַיִם, יָצוֹר עִם־יָצוֹר יַחְדָּו,
 וְהִיתָה הַשּׁוֹאָה נּוֹרָאָה.

הוֹי בְּרַהֲמָה, מָה עֲשִׂיתָ?

רָאָה, גָּא וְרָם וְצַהֲלֵל חוֹתֵר בַּמְרוֹם הַשָּׁמַשׁ -
 וְאֲדָמָה נֶאֱנַחַת מִתַּחַת מִצְרָה וּמִכְבֹּד רָעָה,
 אֲשֶׁר אֲמָלִים לְאֲלָפִים יִבְכּוּ וַיִּקְלְלוּ יוֹמָם,
 וַיִּקְלְלוּ יָיִבַע בַּיּוֹם זֶה עֲשֵׂם הַיּוֹצֵרִם מִבֶּטֶן,
 וְאֲשֶׁר רַבּוֹאוֹת יִשְׁרָצוּ וַיִּרְמְשׁוּ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
 חַיָּה וְשֶׁרֶץ וּמוֹת, חַיָּה וְרִמֶּשׂ וּמוֹת,
 וּמֵאֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה אֶחָ־אֶחָד.

לָמָּה הַדְּמַעוֹת הָאֵלֶּה?...

רָאָה, שְׂדוֹת שְׂאֲנָנִים וְעֵלְיוֹנִים יִדְשְׂאוּ וַיִּפְרָחוּ סְבִיב -
 וּכְמֹלֶם אֲלָפֵי נְאֻנְחִים,
 אֲשֶׁר אֲמָלְלוּ עַפְרוֹתֵיהֶם מִחֶרֶב רַב וּמִצִּיּוֹן,
 עַד־כִּי צָפְדוּ מִכַּפֵּן שַׁפְתֵיהֶם הַכְּחָלוֹת וְדִקּוֹת,
 וְשָׁרְקוּ מֵעֵיהֶם מִמַּחְסוֹר.

לָמָּה הַמַּחְסוֹר הַזֶּה?...

וּגְנֵי עֵדוֹן וּפְרֻדְסֵי עֵדוֹן וְכַרְמֵי עֵדוֹן

לְהִטִּים מִכַּבֵּד פְּרָחִים,

אֲשֶׁר אֵין יָדִים לְאַסּוֹף אוֹתָם –

וּמִגָּד לָהֶם הַמוֹנִים הַמוֹנִים הַמוֹנִים

חַיִּים עַל־מַחְרָאוֹת וְחֻבְקִים סְחֵי אֲשַׁפְּתוֹת.

וּמִדְּבָרֵי יוֹת לָךְ הַבְּעָרִים מִזְלַעְפוֹת שָׁרֵב –

וּמִמֶּלֶם קָפָא צִיר הַקָּרַח הַנּוֹרָא.

וְעָרִים לָךְ אֲשֶׁר נָסוּ יַחַד מִתּוֹכָן

חֻמְלָה וְשִׁלּוֹם וְאַמוּנָה.

וְיָמִים לָךְ אֲשֶׁר תִּטְבַּעְנָה לְתֹהוֹם אֲנִיוֹתָם

בְּלִילוֹת זְוָעָה –

וּבִקָּר וְצַהֵל הַשֶּׁמֶשׁ עַל־חֻלְקַת הַגְּלִים הַשּׁוֹקֵטִים

וּמַחְלָיִים יֵשׁ וּמִדּוֹיִם וּמִכְאוּבִים רָעִים וְרַבִּים,

מִזְרַע הַמּוֹת הָאֵרֵב,

וְהַמּוֹת, זֶה הַשֵּׁד הַנּוֹרָא בְּאֵין עֵינַיִם,

מִהֲלָךְ עוֹר אַחְרֵיהֶם וּמִכְרִית לְפִי מִגְּלוֹ

אֶת־כָּל אֲשֶׁר יִפְגּוֹשׁ בְּדַרְךְ,

כָּל־נִבְחָר וְטוֹב וְדָרוֹשׁ.

וְאַרְצוֹת לָךְ, שֶׁתְּעוֹפֶף הַמִּלְחָמָה בְּהֵן לְפִידֵיָהּ,

וְסִכְסָכָה עִמִּים בְּעַמִּים עַד לְשִׁגְעוֹן עוֹלָם;

וְהַמַּעַט עוֹד זֹאת מִמֶּנּוּ, כָּל־אֲשֶׁר יוֹם יוֹם תְּבוֹאֲנוּ,

כָּל־פְּגַע וּמִקְרָה וְעַת וְכָל־אֲשֶׁר נִקְרָא לוֹ טָבַע,

וְנוֹסֶף עֲלֵיהֶם גַּם־זֶה אֲשֶׁר אָדָם יַעֲשֶׂ; לְאָדָם

לְרִצּוֹנוֹ הַחֲפָשִׁי וְלְחֻפְצוֹ,

אֲשֶׁר יִכֶּה אִישׁ אֶת־רֵעוֹ וְהַשֵּׁם אִישׁ גִּוָּה אַחִיו,

וְהַשְׁמָע וְהַתְּהוֹלֵל הָאָדָם, לְהַצִּיר וְלְהַצִּיק וְלַעֲנוֹת,

עַד־פְּתָאם בְּבִקָּר יוֹם אֶחָד

יפיל התבבל מעינו ועברה הרוח הרעה,
ועמד והשתאה ולא ידע עלמה עשה ככה ולמה—
וכל זה רק כוכב אחד בשמי השמים הרבים.

וברמה יעמוד והבין פתאם

את אשר-עשה —

וגדלו עיניו בחזיתו, כל-עין מפלצת לבדה,
ושערוותיו תצבנה כגד,

נקם ואחז פתאם בארבע כנפות העולם,

עם-רובא רבבות כוכבים-עולמות,

וכפל את-כחו משנה תעצמות

להשליך בכה לא-אל

ממעלה ראשו

את-רבבות רבבות הכדורים,

לנפץ את-כלם יחדו

ולתהזיר את-הכל, את-הכל,

לתהו ובהו,

אשר יכה לרסיסים בפעם אחת כל אשר-יצר

מכה אחת ולא ישנה — —

הוי הרף ידה, ברהמה, כי ריק כל-השתולליו

זה אשר-נוצר פעם לא יוכל עוד לעולמים

לשוב ולהיות לא-נוצר.

גדולה פי אלף מן-הנוצר היצירה,

ונוצמה היא ממנו וחוקה היא ממנו

לעד, לעד,

אֲשֶׁר תֹּאבֶה אוֹ תִמְאֵן וְעַמְדָה הַיְצִירָה,
 גַּם הַטּוֹבָה גַּם הַרְעָה, לְנִצְחָה נְצִיחִים,
 וְאִמָּה עַם־שְׂאוֹנֶה וְעַם־קִצְפָּה בְּאֶפְסֵי אוֹזְנִים
 רַק תִּחְרוֹק אֶת־שִׁנֶּיהָ וְתִשְׂאֵף וְתִשֵּׂם,
 וְסוּף־סוּף בְּאַחֲרֵיתָהּ
 לֹא יוֹתֵר לָהּ דָּבָר בְּלִמְתִּי כִּי־תִתְחַבֵּא
 בְּסִתְרֵי עֲנָנֶיהָ
 עַם־עֲנוּתָהּ הַגְּדוֹלָה וְעַם־מוֹסֵר כְּלִי־תִיָּהּ,
 וְאֶת־סִבְלֶיהָ תִּשָּׂא עַד־עוֹלָמֵי עוֹלָמִים -
 וְאִדָּם לְאַלְפִים זוֹהֲלֵי עַל־בְּרֶךְ
 יִשְׂרָצוּ לְפָנֶיהָ עַל־גֶּחֹן וְיִשְׁתַּחֲווּ לָהּ וְיַעֲבֹדוּהָ
 עַל־כִּכְרָהּ הַגְּדוֹלָה וְעַל־כִּי עֲצַמַת כָּכָה.

 בְּלִילוֹת שׁוֹמְמִים וְאֶרְכִים
 חִקְרֵתֶיהָ מִמְּחַבְּאוֹיָהּ וְרֵאִיתִיהָ פְתָאם
 בְּעֵצִים עֲנוּתָהּ בְּצִלְמָהּ וּדְמוּתָהּ.

